

607

F

نام

نام خانوادگی

محل امضاء

عصر جمعه

۹۳/۱۱/۱۷

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.

امام خمینی (ره)

آزمون ورودی دوره های کارشناسی ارشد ناپیوسته داخل - سال ۱۳۹۴

مجموعه الهیات و معارف اسلامی (۵) - کد ۱۱۱۵

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۱۱۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	زبان عمومی و تخصصی	۳۰	۱	۳۰
۲	زبان عربی	۲۰	۳۱	۵۰
۳	فقه	۳۰	۵۱	۸۰
۴	اصول	۳۰	۸۱	۱۱۰

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

بهمن ماه - سال ۱۳۹۳

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی ابخاص حلیفی و حقوقی آنها با مجوز این سازمان مجاز می باشد، و با متخلفین برابر طروران رفتار می شود.

- 14- 1) 70 percent of
3) 70 percent
15- 1) in 2) for 3) over 4) with
2) a percentage of 70
4) 70 of the percentage

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following three passages and answer the questions by choosing the best choice (1), (2), (3), or (4). Then mark the correct choice on your answer sheet.

Passage 1

Shi'ism maintained a strong eschatological and legalist tradition through its central doctrine regarding continued divine guidance available through the living Imam, whether manifest or concealed. Muslim eschatology taught that the Mahdi among the descendants of the Prophet would come as the ultimate ideal ruler to establish the ideal public order. He also served as the authoritative precedent in extrapolating the terms of the Islamic revelation in order to formulate fresh legal decisions. Since we (the Shi'is) also believe that Imam like the Prophet was infallible, the Imam's guidance was treated as the living tradition, enjoying the same unequivocal status as that reserved by the Sunni for the Qur'an and the sunnah.

Besides the Qur'an and the sunnah as sources for deriving religious praxis, Shi'i legal theorists regarded human reason as an equally decisive basis for determining the scope of divine purposes for humanity.

Shi'i legal thought was closely related to its rational theology in which reason, as a discoverer of a legal injunction, was prior to both sources of Islamic revelation. Reason guides a person to ethical knowledge, and it asserts that good and evil are rational categories. However, reason needs a more categorical verdict on the religious injunctions, which can be derived only from the absolute religious authority of the Prophet and his legitimate successors, the Imams. Correlation can be established by extracting the general rules from the Qur'an and the sunnah and inferring the ruling in particular cases through reason. Consequently, besides the Qur'an and the sunnah, we include 'reason' as a valid source for judicial decision that was essentially deduced from the revelation. Also, the authority of the Imam's utterances was so central to the decision-making process in jurisprudence that even when ijtihad (independent reasoning) was admitted as a valid intellectual process in deducing judicial decision, it was reasoning based on revelation and not on the intellect that was regarded as valid.

- 16- According to the passage, the Shi'is believe that -----.
- 1) Imam's guidance is never wrong
  - 2) the ideal public order can never be achieved
  - 3) it is only the Prophet that never makes mistakes
  - 4) the Sunni should treat the Qu'ran and the sunnah with more respect
- 17- Which of the following statements is NOT true about the Mahdi according to the passage?
- 1) He is the last ruler.
  - 2) His guidance is easily noticed.
  - 3) His guidance helps legal decisions.
  - 4) He is supposed to establish order in the world.
- 18- What is the second paragraph concerned with?
- 1) The components of rational theology
  - 2) An analysis of available sources for religious practices
  - 3) A comparison of Shi'i legal theorists' attitudes toward human reason
  - 4) An important basis for religious and legal practices in Shi'ism

- 19- The word "sources" in line 13 refers to -----.
- 1) the Qur'an and the sunnah
  - 2) Shi'ism and the living tradition
  - 3) the Qur'an and rational theology
  - 4) reason and the Prophet's guidance
- 20- It can be inferred from the passage that judicial decision in Shi'i legal system -----.
- 1) does not depend on ijtiḥād at all
  - 2) benefits from revelation-based reasoning
  - 3) can be regarded as a totally rational category
  - 4) considers Imam's utterances and independent reasoning equally important

Passage 2

Muslim jurists and scholars have proclaimed that good intention changes acts of habit into acts of worship. Good intention creates a different world in human life. It is owing to the absence of purity of intention that there are people who eat and drink and satisfy their animal desires and while so doing they simply live on the same plane as the animals do. Its reason is that their actions are actuated by no other motive than the gratification of animal desires. On the contrary, there are also people who are, apparently, similar to the aforementioned people in so far as they also satisfy their desires and enjoy the pleasures of life. Nevertheless, thanks to the noble intention which motivates their actions, even their physical self-fulfillment becomes an act of worship for which they merit reward. The reason is that the motive behind all their actions is to live in compliance with the Will of God.

It should be said that those whose lives are shorn of good intentions are liable to be overwhelmed by their lusts and are likely to slide into a life of sin and moral decadence. On the contrary, the purity of intention and high thinking are likely, with regard to people of the second category, to stand in the way of their slipping into degradation. And due to the positive attitude of Islam towards life, all this is ensured without depriving man of a wholesome enjoyment of life. The real basis of this difference lies in the fact that while the one is always mindful of God and remembers Him, the other is altogether negligent. It is this that makes the former a pious, worshipful being, and the latter a heedless, self-indulgent animal.

- 21- What does the passage mainly discuss?
- 1) The features of good and noble intentions
  - 2) How to create a different world in human life
  - 3) How the quality of intentions affects human life
  - 4) Good and bad intentions of Muslim jurists and scholars
- 22- The word "motive" in paragraph 1 is closest in meaning to -----.
- 1) idea
  - 2) value
  - 3) reason
  - 4) change
- 23- The passage states that good intentions -----.
- 1) have nothing to do with the pleasures of life
  - 2) may prevent pious people from enjoying life
  - 3) are the major difference between people and animals
  - 4) can make your physical self-fulfillment an act of worship
- 24- The word "which" in line 9 refers to -----.
- 1) action
  - 2) intention
  - 3) act of worship
  - 4) physical self-fulfillment
- 25- According to the passage, people without good intentions -----.
- 1) waste lots of foods and drinks
  - 2) tend to break religious laws
  - 3) are very cruel to animals
  - 4) are afraid of committing sins

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو التعريب أو المفهوم (۳۱ - ۳۸)

۳۱- ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً ﴾:

(۱) آیا ندیدی که الله از آسمان آبی نازل کرد و سپس زمین سبز می‌شود!

(۲) آیا نمی‌نگری که خداوند از آسمان آبی را فرو فرستاد تا زمین سرسبز شود!

(۳) آیا نمی‌بینی که چگونه الله از آسمان بارانی نازل کرد و سپس زمین سرسبز پدید آمد!

(۴) آیا ننگریستی که همانا خداوند از آسمان باران را فرو فرستاد برای اینکه زمین سبز و خرم گردد!

۳۲- « من أبغض الخلاق إلى الله رجلٌ قَمَشٌ جهلاً، مَوْضِعٌ في جهال الأمة، عم بما في عقد الهدنة، قد

سمّاه أشباه الناس عالماً و ليس به! »:

(۱) منفورترین مردم نزد خدا کسی است که مشتکی نادان گردآوری کرده و جاهلان به او جایگاهی داده‌اند، از

مشاهده صلح و آشتی کور است، انسان‌نمایان عالمش می‌دانند در حالیکه نمی‌دانند!

(۲) از جمله مبعوض‌ترین مخلوقات نزد خدا شخصی است که جهل را در خود جمع کرده، در بین نادانان امت

به هر سو شتابنده است، نسبت به آنچه در پیمان صلح است، کور است. مردم‌نمایان او را عالم نامیده‌اند در

حالیکه چنین نیست!

(۳) از جمله مردمی که موجب خشم خداست مردی است که جهل و نادانی را به دوش می‌کشد و جایگاه او

بین نادانان خوب است، از دیدن آشتی و صلح بیزار است، گروهی آدم‌نما او را عالم می‌خوانند اما اصلاً هیچ

علمی ندارد!

(۴) بعضی مردم نزد خدا بسیار مورد بغض و نفرتند، مثل آن شخصی که دانسته‌هایش نادانی است و با همان

بین جاهلان امت جایگاهی کسب کرده و از آنچه صلح و دوستی باشد گریزان است، گروهی به ظاهر انسان

او را دانا می‌دانند در حالیکه جاهل است!

۳۳- « نجم عن الصّراع بين قبول المذهب أو رفضه أن أخذ لفيف من الناس يستمع إلى الدّعاة، فمنهم من

آمن و منهم من ظلّ حائراً! »:

(۱) درگیری بین پذیرفتن یا نپذیرفتن این مذهب منجر به این شد که گروهی از مردم سخنان داعیان

را پذیرفتند، پس جمعی از آنها آن را قبول کردند و عده‌ای دیگر سرگردان ماندند!

(۲) کشمکش بین قبول مذهب یا رد آن منتج به این شد که گروهی از مردم به استماع دقیق سخنان داعیان

پرداختند، آنگاه بعضی از آنها ایمان آوردند و برخی از آنها سرگردان ماندند!

(۳) از نزاع بین پذیرفتن دین یا مخالفت با آن حاصل این شد که بعضی از مردم سخنان داعیان را با دقت گوش

کردند، پس عده‌ای ایمان آوردند اما برخی همچنان سرگردان بودند!

(۴) تعارض بین دو نظریه در قبول دین یا رد کردن آن سبب شده که گروهی اندک از مردم سخنان داعیان را

گوش کنند، آنگاه بخشی از آن سخنان را پذیرفتند و درباره سایر سخنان همچنان مردّد بودند!

- ۳۴- «للموت، في عين الجبان، تلون و للذعر، في سمع الجريء، صفير!»:
- (۱) مردن برای شخص ترسو، در هر موقعیتی به صورتی در می‌آید، و ترس و پریشانی چون صدایی آرام به گوش شجاع می‌رسد!
- (۲) انسان ترسو هر لحظه مرگ را به شکلی می‌بیند، اما شخص با جرأت صدای مخوف را مثل صدایی خوش و آرام می‌شنود!
- (۳) مرگ در چشم انسان بزدل به رنگهای مختلف جلوه می‌کند، و ترس و وحشت در گوش انسان شجاع آوازی خوش دارد!
- (۴) مرگ پیش چشم انسان بزدل متغیر است، و خوف و ترس در گوش شخص با شهامت چون سوت کشیدن است!

۳۵- عین الخطأ:

- (۱) نادینک فلم نُجب علی! : صدایت کردم و پاسخم ندادی!
- (۲) إن الحوادث قد یطرقن أسحاراً! : همانا حوادث گاهی سحرها در می‌کوبند!
- (۳) لست أعفو عنك ما لم تَغیّر أسلوبك! : اگر روش خود را تغییر ندهی، از تو نخواهم گذشت.
- (۴) لو كنت تستفید من فرصك ما كنت نادماً الآن! : اگر از فرصتهایت استفاده می‌کردی، الآن پشیمان نبودی!

۳۶- «شذبنا فتادة من يلينا!». عین المناسب في المفهوم:

- (۱) از چنگ دشمن گریختیم!
- (۲) دشمن را به خود متمایل ساختیم!
- (۳) بینی دشمن را به خاک مالیدیم!
- (۴) آن را که به دنبال ما بود حمایت کردیم!
- ۳۷- « آگاه باشید که در روزهایی از امید بسر می‌برید که در پی آن مرگ است: پس هرکس به عمل بپردازد موفق می‌شود و هرکس کوتاهی کند، به حتم خود او زیانکار است! » عین الصحيح:
- (۱) ها أنتم تقضون أيام أمل يأتي بعده الموت؛ فمن أقدم بالعمل يفز و من أقصر فهو يضر نفسه!
- (۲) ألا و إنكم في أيام أمل من ورائه الأجل، فمن بادر إلى العمل فاز و من قصر فإنه هو الخاسر بنفسه!
- (۳) انتبهوا أن الأجل سينالكم بعد أيام أملكم هذه، من أسرع إلى العمل الصالح لقد نجح و من أغفل فهو خاسر بنفسه!
- (۴) ألا و إنكم الآن في أيام الأمل و الموت يدرکم بعده، من تعجل في عمل الخير لقد ظفر و من اقتصر فقد ضرر نفسه!

۳۸- عین الصحیح:

- (۱) آنچه در دنیاست دوام نمی‌یابد، نه شادیش و نه سختیش؛ ما فی الدنیا لا یدوم، لا طربها و لا مصیبتها،
- (۲) اگر به سختی دچار شدی، امیدوار باش که تمام می‌شود؛ إذا أُصِبتَ بالعسر، کن رجاءً ینتهي،
- (۳) و اگر شاد شدی، غنیمت‌دان که همیشگی نیست؛ إذا ضحکت، اغتم فإنه تُدیم،
- (۴) اما هرگز متکبر مباش، چه حکم خدا بر همه چیز غالب است؛ ولكن لا تکبر، لأن حکم الله هو الغالب علی کل شیء!

■ ■ عین الصحیح فی التشکیل (۳۹ و ۴۰)

- ۳۹- « لعمرک ما بالموت عار علی الفتی و ما أحد حی و إن عاش سالماً
و ما أحد حی و إن عاش سالماً
بأخذ ممن غیبه المقابر! »
(۱) عَمْرُکَ - عَارٌ - تُصِیْهُ - أَحَدٌ
(۲) الْفَتَى - عَاشَ - سَالِماً - أَخَذَ
(۳) لِعَمْرُکَ - الْمَوْتُ - الْمَعَايِرُ - حَیٌّ
(۴) أَخَذَ - مِمَّنْ - غَیَّبَتْ - الْمَقَابِرُ
- ۴۰- عین الخطأ:

- (۱) أَلَا فَالْحَذَرَ الْحَذَرَ مِنْ طَاعَةِ سَادَاتِكُمْ وَ كِبْرَاتِكُمْ،
(۲) الَّذِينَ تَكْبَرُوا عَنْ حَسْبِهِمْ وَ تَرَفُّعُوا فَوْقَ نَسَبِهِمْ،
(۳) وَ أَلْفُوا الْهَجِيئَةَ عَلَى رَبِّهِمْ، وَ جَاحَدُوا اللَّهَ،
(۴) عَلَى مَا صَنَعَ بِهِمْ، مُكَابِرَةً لِقَضَائِهِ وَ مُغَالَبَةً لِآلَائِهِ!

■ ■ عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفی (۴۱ - ۴۳)

- ۴۱- « عرفنا أنه لا يجوز أن يسلب كمال من الكمالات منه تعالى لكونه مبدأ كل كمال! »:
- (۱) مبدأ: اسم - مفرد مذكر - جامد - معرف بالإضافة - معرب - صحیح الآخر - منصرف / خبر مفرد لشبه فعل «كون» و منصوب و اسمه ضمير الهاء المتصل
- (۲) يجوز: مضارع - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف (إعلاله بالإسكان) - لازم - مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية
- (۳) يسلب: للغائب - لازم - مبني للمجهول - معرب / فعل مرفوع، و نائب فاعله «كمال» و الجملة فعلية و مصدر مؤول و فاعل لفعل «يجوز»
- (۴) تعالى: ماضٍ - مزيد ثلاثي من باب تفاعل - معتل و ناقص / فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية و حال و منصوب محلاً

۴۲- ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾:

- ۱) هي: ضمير منفصل مرفوع و اسم «إن» المشبهة بليس و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية
- ۲) نحن: ضمير منفصل للرفع و مبتدأ و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية، و «ما» حرف نفي غير عامل
- ۳) مبعوثين: اسم مفعول و مجرور بالياء و «بمبعوثين» جار و مجرور متعلقهما محذوف و شبه الجملة خبر لحرف «ما» المشبهة بليس
- ۴) نحيا: فعل مضارع، معتل و لفيف مقرون، و مرفوع بضمّة مقدّرة و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «نحن» و الجملة فعلية

۴۳- «لَوْ كَانَ فِي قَلْبِي كَقَدَرِ قَلَامَةٍ حُبًّا لَغَيْرِكَ مَا أَتَيْتُكَ رِسَائِلِي!». عَيْنُ الْخَطَأِ:

- ۱) أتيت: فعل ماضٍ من باب إفعال، معتل و لفيف مفروق، فاعله «رسائل» و الجملة فعلية
- ۲) كقدر: الكاف اسم بمعنى «مثل» و تقع بعد كل عامل، و هنا في موضع الرفع، و «قدر» مضاف إليه و مجرور
- ۳) حباً: جامد و مصدر، و أكثر ما يستعمل فعله من باب إفعال؛ تمييز مفرد و منصوب و مميّزه الملفوظي «قلامه»
- ۴) كان: من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه كلمة الكاف و هي اسم، و خبره المقدم شبه الجملة «في قلب»

■ ■ عَيْنُ الْمُنَاسِبِ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ (۴۴-۵۰)

۴۴- عَيْنُ الْفِعْلِ الْمُتَّصِلِ بِنُونِ التَّأَكِيدِ لِلْمُخَاطَبِ:

- ۱) قُلْنَا / افرحنا ۲) قَوْلُنْ / افرحن ۳) قَوْلُنْ / افرحن ۴) قَوْلُنْ / افرحن

۴۵- عَيْنُ مَا يَجُوزُ فِيهِ الْإِدْغَامُ وَ التَّفْكِيكُ:

- ۱) شَقَّ أَمْوَاجَ الْفَتَنِ بِسَفَائِنِ النَّجَاةِ!
- ۲) عِنْدَمَا تَمَّتْ أَيْدِي النَّاسِ إِلَى الزَّادِ لَا أَكُونُ بِأَوْلِهِمْ!
- ۳) لَوْ حَمَّ الْقَضَاءُ لِلْإِنْسَانِ لَا تُحْفَظُهُ الْبِرَارِي وَ الْبِحُورُ!
- ۴) مِنَ النَّاسِ مَنْ يَهْتَمُّ بِالْعَبْرِ فَيَمْنَعُهُ عَقْلُهُ مِنْ ارْتِكَابِ الْخَطَايَا!

۴۶- عَيْنُ الْخَطَأِ (فِي الْمَبْنِيِّ لِلْمَجْهُولِ):

- ۱) مَا أَقْبِحَ بِالْمَرْءِ أَنْ يُغَارَ عَلَيْهِ وَ لَا يُغَيَّرَ! ۲) لَا يَدْرِكُ الْحَقُّ إِلَّا بِوَسْطَةِ مَنْ يَطْلُبُهُ!
- ۳) الْجِهَادُ لَوْ تَرُكَ رَغْبَةً عَنْهُ، فَلْيَنْتَظِرِ النَّارَ تَارِكُهُ! ۴) نَعَمْ الْمَرْءُ مَنْ يَنْعَظُ بِمَنْ سَبَقَهُ قَبْلَ أَنْ يُنْعَظَ بِهِ!

۴۷- عَيْنِ الْخَطَا (في أحكام الشرط):

- ۱) إِنْ جَنَّتِي بِيْرَهَانَ مَقْنَعُ أَذْعُنُ لَكَ!
- ۲) إِنْ رَأَيْتَكَ بَيْنَ الْفَائِزِينَ، أَفْرَحُ أَنَا وَ يَفْرَحُ أَبُوكَ!
- ۳) إِنْ عَظَمْتَ الْمَسَائِلَ الصَّغِيرَةَ تَعْظُمَ هِيَ بِنَفْسِهَا!
- ۴) إِنْ تَقَعُ فِي السَّوَاءِ لَا تَنْجُ مِنْهُ إِلَّا إِذَا أَبْعَدْتَ نَفْسَكَ عَنْهُ!

۴۸- عَيْنِ «لَا» لِنَفْيِ الْوَاحِدِ:

- ۱) لَا فَاكِهِةَ فِي النَّالِجَةِ، بَلْ لَبِنٌ وَ رَطْبٌ!
- ۲) لَا طَالِبٌ فِي الصَّفِّ، بَلْ طَالِبَانُ!
- ۳) لَا عِلْمٌ فِي الْحَيَاةِ بِمَا جَرَى وَ لَا بِمَا سَيَجْرِي! ۴) لَا إِنْسَانٌ يَدْرِي عَاقِبَةَ أَمْرِهِ، فَعَلَيْهِ التَّوَكُّلُ فَقَطْ!

۴۹- عَيْنِ «كَادَ» تَامَةً:

- ۱) كَدَدْتُ أَنْ أَسْقِطَ عَلَى الْأَرْضِ، فَتَوَقَّفْتُ لِحِظَةٍ كَيْ أَهْدَأُ!
- ۲) مَا كَدَدْتُ أَبْدَأُ بِالْكِتَابَةِ حَتَّى تُوَارِدَتْ عَلَيَّ أَفْكَارٌ مُخْتَلِفَةٌ!
- ۳) كَادَتِ السَّمَاءُ تَمْطُرُ فَلَبَسْتُ لِبَاسًا صَوْفِيًّا وَ حَمَلْتُ مِظْلَتِي!
- ۴) لَوْ لَا يَسَاعِدُنِي رَبِّي لَكَادَ أَنْ تَنْزَلِقَ رِجْلِي فِي الْمَصِيبَةِ وَ الرَّذِيلَةِ!

۵۰- عَيْنِ الْخَطَا:

- ۱) كَأَيِّنَ مِنْ مَصِيبَةٍ أَكْثَرَ تَأْثِيرًا فِي حَيَاةِ الْإِنْسَانِ! ۲) كَأَيُّ مَنْ هَزِيمَةٌ تَرْقِي الْإِنْسَانَ فِي الْحَيَاةِ!
- ۳) كَأَيِّنَ مِنْ أَمْرٍ يُشْتَرَى مِنْ مَالِهِ حَسَنَ صَيْتِهِ! ۴) كَأَيُّ مَنْ طَالِبٌ لَا يَدْرُسُ ثُمَّ يَنْدَمُ فَيَجْبِرُ تَكَاسُلَهُ!

فقه:

۵۱- مدت مسح بر خفین از چه زمانی آغاز می شود؟

- ۱) پوشیدن هر دو خف
  - ۲) پوشیدن خفین
  - ۳) وضوی پس از پوشیدن خفین
  - ۴) وضوی پیش از پوشیدن خفین
- ۵۲- اگر نمازگزار در حین نماز، شک کند که در نماز ظهر «دو رکعت» خوانده یا «چهار رکعت» چه باید بکند؟
- ۱) نماز او باطل است و باید اعاده کند.
  - ۲) باید دو رکعت دیگر بخواند.
  - ۳) بهتر است دو رکعت دیگر بخواند.
  - ۴) خواندن یک رکعت دیگر کافی است.

۵۳- حکم «غسل» و «تکفین شهید» چیست؟

- ۱) غسل، مستحب و تکفین او حرام است.
- ۲) هم غسل و هم تکفین او مستحب است.
- ۳) غسل، فرض و تکفین او مستحب است.
- ۴) غسل، ندارد ولی مستحب است با لباس های خودش دفن شود.

۵۴- میزان زکات پرداختی در ۱۷۵ نفر شتر برابر کدام است؟

- ۱) سه حقه، یک جذعه
  - ۲) دو ابن لبون، دو حقه
  - ۳) دو بنت لبون، یک جذعه
  - ۴) سه بنت لبون، یک حقه
- ۵۵- پرداخت زکات از مال فرد دیوانه ای که اموالش به حد نصاب رسیده است چه حکمی دارد؟

- ۱) ضرورتی ندارد چون مجنون، مکلف نیست.
- ۲) اگر فرد جنون ادواری داشته باشد فرض است.
- ۳) فرض است چون زکات به مال تعلق می گیرد نه ذمه.
- ۴) زمانی واجب است که در موعد سر رسید اموال، دیوانه نباشد.

- ۵۶- در کدام حالت، افطار برای روزه‌دار صحیح نیست؟
 (۱) هدف روزه‌دار از سفر، تفریح باشد.
 (۲) فرد، پس از طلوع فجر به مسافرت طولانی برود.
 (۳) روزه‌دار خوف هلاک ندارد ولی خوف ایجاد بیماری داشته باشد.
 (۴) روزه، باعث تشدید بیماری نشود ولی مدت بیماری را بیشتر کند.
- ۵۷- کدام عبارت درباره‌ی «ارکان» و «واجبات» حج، صحیح است؟
 (۱) ارکان و واجبات هر دو باید انجام شوند و تفاوتی با هم ندارند.
 (۲) انجام واجبات ضروری است ولی ترک یکی از ارکان، با اراقه‌ی دم، جبران می‌شود.
 (۳) ارکان باید حتماً انجام شود ولی در ترک واجبات، اراقه‌ی دم، آن را جبران می‌کند.
 (۴) انجام ارکان و واجبات هر دو لازم است ولی اراقه‌ی دم می‌تواند نقص آن‌ها را جبران کند.
- ۵۸- کدام عبارت در مورد حکم کسی که بنا به عذر (مثل خواب)، وقوف در عرفات را در حج تطوع، ترک کرده است صحیح است؟
 (۱) قضای حج، علی‌الفور بر او واجب است و با انجام عمره باید تحلل بجوید.
 (۲) چون حج او، فرض نبوده است فقط کافی است اراقه‌ی دم کند.
 (۳) قضای حج در حق او مستحب است ولی تحلل با عمره بر او فرض است.
 (۴) چون معذور بوده، قضای حج بر او فرض نیست ولی اراقه‌ی دم، فرض است.
- ۵۹- در کدام صورت، خوردن گوشت ذبح شده، جایز است؟
 (۱) آلت ذبح، غیر فلزی باشد.
 (۲) ذبح در حالت حیات غیر مستقر حیوان صورت گیرد.
 (۳) ذبح، توسط فردی زرتشتی انجام شده باشد.
 (۴) لوله‌ی مری حیوان قطع نشود ولی خون، جاری گردد.
- ۶۰- در کدام حالت، امکان انعقاد نذر، وجود ندارد؟ نذر کند که .....
 (۱) غذای خاصی را نخورد.
 (۲) در طول عمر، ازدواج نکند.
 (۳) زکات مالش را پرداخت کند.
 (۴) تمامی اموالش را صدقه بدهد.
- ۶۱- ولی زوجه می‌گوید: «اذا جاء شهر رمضان فقد زوجتك ابنتی» در این صورت، کدام بیان در مورد عقد، صحیح است؟
 (۱) به دلیل عدم تنجیز، باطل است.
 (۲) به دلیل عدم اطلاق صحیح نیست.
 (۳) عقد، در ماه رمضان انعقاد می‌یابد.
 (۴) عقد، صحیح است چون نکاح، قبول تعلیق می‌کند.
- ۶۲- زنی بیوه، بدون اذن ولی ازدواج می‌کند. در این صورت کدام عبارت صحیح است؟
 (۱) در صورت موافقت لاحق ولی، عقد صحیح است.
 (۲) اگر قبل از دخول باشد حکم به فراق داده می‌شود.
 (۳) عقد باطل است و حکم به فراق آن‌ها داده می‌شود.
 (۴) عقد صحیح است زیرا «الثیب أحق بنفسها من ولیها»
- ۶۳- اگر زن و شوهر در میزان مهر، اختلاف داشته و هیچ‌یک بینه نداشته باشند، کدام مطلب صحیح است؟
 (۱) به زن مهر المثل تعلق می‌گیرد.
 (۲) ازدواج، فسخ می‌شود و به زن، ارش البکاره داده می‌شود.
 (۳) قول مرد، ملاک است زیرا او در مجلس عقد حضور داشته است.
 (۴) قدر متیقن، ملاک است زیرا میزان مازاد، ثابت نشده است.
- ۶۴- در کدام حالت زوج ملزم به پرداخت حق متعه نیست؟
 (۱) ارتداد زوج
 (۲) لعان بین زوجین
 (۳) طلاق، قبل از دخول بوده و مهر المسمی موجود باشد.
 (۴) طلاق بعد از دخول باشد و زوجه مهر را به تمامی تحویل گرفته باشد.
- ۶۵- طلاق زوجه‌ی یائسه چگونه طلاق است؟
 (۱) طلاق سنی
 (۲) نه سنی نه بدعی
 (۳) طلاق بدعی
 (۴) اگر به صورت خلع باشد بدعی است.

- ۶۶- اگر موصی له میت باشد، وصیت چگونه است؟
 (۱) صحیح است و موصی به، به ورثه تعلق می‌گیرد.
 (۲) صحیح است و موصی به، به بیت‌المال داده می‌شود.
 (۳) باطل است زیرا میت، اهلیت استحقاق ندارد.
 (۴) صحیح است و موصی به در امور خیریه مصرف می‌گردد.
- ۶۷- در کدام گزینه ترتیب اولویت حضانت بچه، رعایت شده است؟
 (۱) جدۀ مادری - خاله - عمه
 (۲) جدۀ پدری - خاله - خواهر مادری
 (۳) دختر عمو - جدۀ مادری - خواهر زاده
 (۴) خواهر پدری - خواهر مادری - جدۀ پدری
- ۶۸- کدام عبارت در ارتباط با وقف صحیح است؟
 (۱) خیار شرط در وقف، نامشروع، ولی خیار مجلس مشروع است.
 (۲) خیار مجلس و خیار شرط در وقف، مشروع نیست زیرا وقف، عقدی لازم است.
 (۳) همواره انتفاع موقوف علیه بلافاصله پس از وقف، صحیح است زیرا وقف، عقدی لازم است.
 (۴) در وقف معلق، فقط پس از حصول شرط، موقوف علیه حق انتفاع از وقف را دارد.
- ۶۹- سهم بنت ابن در مسأله‌ی زیر چقدر است؟
 مات عن جد و جدتین و بنت ابن و ام و خمسة اخوة لام.
 (۱) $\frac{3}{12}$ (۲) $\frac{1}{6}$ (۳) $\frac{2}{3}$ (۴) $\frac{3}{6}$
- ۷۰- در مسأله‌ی زیر، بیشترین سهم، از آن چه کسی است؟
 ماتت عن زوج و بنت و بنت ابن و أب و أم
 (۱) أم (۲) أب (۳) زوج (۴) بنت
- ۷۱- بایع شرط می‌کند که مشتری حق خیار عیب نداشته باشد، مشتری نیز می‌پذیرد، اگر مبیع در این عقد، غیر حیوان باشد، چه می‌توان گفت؟
 (۱) بیع و شرط هر دو صحیح‌اند زیرا المسلمون عند شروطهم.
 (۲) بیع، فاسد است زیرا شرط، فاسد، ولی غیر مبطل است.
 (۳) بیع و شرط هر دو باطل‌اند چون شرط، مفسد عقد است.
 (۴) بیع، صحیح است و شرط، لغو، و حق خیار باقی است.
- ۷۲- منظور از بیع مقایضه چیست؟
 (۱) بیع همراه با تخفیف است.
 (۲) فروش کالا در مقابل کالا است.
 (۳) بیع از روی اکراه و اضطرار است.
 (۴) بیعی است که قبض و اقباض فی المجلس صورت گیرد.
- ۷۳- فردی که از منافع خانه‌ای استفاده می‌کند مدعی است که مالک، آن را به او اعاره داده است. مالک نیز مدعی است که در مقابل عوض معین، آن را به او اجاره داده است. اگر هیچ‌کدام برای اثبات ادعای خود بینه نداشته باشند، در این صورت کدام مطلب صحیح است؟
 (۱) قول، قول مالک است و به او اجرة المثل تعلق می‌گیرد.
 (۲) به مالک چیزی داده نمی‌شود زیرا اصل، برائت ذمه است.
 (۳) قول، قول مالک است و به او اجرة المسمی تعلق می‌گیرد.
 (۴) مالک، استحقاق چیزی را ندارد ولی استفاده کننده مستحب است مالی به او بدهد.
- ۷۴- یکی از شرکای مال مشاع، سهم خویش را به کمتر از ارزش واقعی آن به فروش می‌رساند، در این صورت کدام عبارت، صحیح است؟
 (۱) به دلیل واقعی نبودن ثمن، حق شفعه وجود ندارد.
 (۲) حق شفعه با همان ثمن برای شریک ثابت است.
 (۳) پرداخت میانگین ثمن و قیمت واقعی توسط شفیع الزامی است.
 (۴) شریک برای استفاده از حق شفعه، ملزم به پرداخت قیمت واقعی است.

- ۷۵- اگر فردی سفیه، مالی را از یک صبی ممیز تحویل بگیرد و آن را از بین ببرد، در این صورت کدام عبارت صحیح است؟
- (۱) ولی سفیه ضامن است زیرا مسؤولیت سفیه بر عهده‌ی اوست.
(۲) ولی صبی ضامن است زیرا مسؤولیت صبی بر عهده‌ی اوست.
(۳) سفیه، ضامن است زیرا او مال را تلف کرده است.
(۴) صبی، ضامن است زیرا خودش مال را تحویل سفیه داده است.
- ۷۶- کدام نوع از انواع شرکت، به اتفاق جایز است؟ شرکت ..... .
- (۱) عنان (۲) وجوه (۳) اعمال (۴) مفاوضة
- ۷۷- فرد بدهکاری که با وجود سر رسید دین، از بازپرداخت آن امتناع می‌کند توسط حاکم وادار می‌شود که برای پرداخت دین خود، بخشی از اموالش را بفروشد، در این صورت کدام مطلب در مورد بیع، مناسب‌تر است؟ بیع، .....
- (۱) صحیح است زیرا اکراه، به حق بوده است.
(۲) صحیح است و غیر نافذ و نیازمند تنفیذ است.
(۳) باطل است زیرا در صورت اکراه، تراضی، مفقود است.
(۴) باطل است زیرا اکراه با رضا و اختیار منافات دارد.
- ۷۸- کدام مورد به ترتیب کاهش جراحات وارد بر سر و صورت، تنظیم شده است؟
- (۱) موضحة - مأمومة - منقله - متلاحمه (۲) مأمومه - دامغه - سمحاق - باضه
(۳) متلاحمه - دامغه - حارصه - هاشمه (۴) دامغه - منقله - هاشمه - متلاحمه
- ۷۹- در یک قضیه‌ی مالی، شهود پس از حکم قاضی و قبل از اجرای آن از شهادت خویش رجوع می‌کنند، در این صورت، کدام بیان در مورد حکم صحیح است؟
- (۱) اجرا می‌شود و مال از محکوم اخذ می‌شود و محکوم حق مراجعه به کسی را ندارد.
(۲) اجرا می‌شود و مال از محکوم اخذ می‌شود و محکوم حق رجوع به حاکم را دارد.
(۳) اجرا می‌شود و مال از محکوم اخذ می‌شود و محکوم به شهود مراجعه می‌کند.
(۴) اجرا نمی‌شود چون ثابت شده که مبنای حکم، صحیح نبوده است.
- ۸۰- کدام عبارت در مورد رابطه‌ی «حرب» و «جهاد» صحیح است؟
- (۱) حرب و جهاد دو واژه‌ی متباین هستند. (۲) جهاد، نوعی یا حالتی از حالات حرب است.
(۳) حرب و جهاد دو واژه‌ی مترادف هستند. (۴) حرب، حالتی یا نوعی از انواع جهاد است.

اصول:

- ۸۱- منابع کدام گزینه از حیث سبک تألیف، با سایر موارد تفاوت دارد؟
- (۱) البرهان - المعتمد (۲) التنقیح - التوضیح
(۳) التحریر - مسلم الثبوت (۴) جمع الجوامع - بدیع النظام
- ۸۲- کدام گزینه درباره‌ی دیدگاه اصولیان در مورد تکلیفی یا وضعی بودن عزیمت و رخصت، صحیح است؟
- (۱) جمهور: وضعی (۲) اجماع: تکلیفی (۳) جمهور: تکلیفی (۴) اجماع: وضعی
- ۸۳- تقسیم‌بندی واجب به «مطلق» و «مقید» به چه اعتباری است؟ به اعتبار .....
- (۱) تقدیر (۲) مطالب به (۳) وقت اداء (۴) تعیین مطلوب
- ۸۴- حکم نکاح تحلیل از نگاه جمهور، کدام است؟
- (۱) مباح (۲) حرام لغیره (۳) مکروه لغیره (۴) مکروه لذاته
- ۸۵- اگر در عقدی شرط باطلی مورد توافق هر دو طرف قرار گرفته باشد، از نظر حنفیه، عقد، ..... است و شرط، .....
- (۱) باطل - لغو (۲) صحیح - لغو (۳) فاسد - لغو (۴) فاسد - غیر نافذ

- ۸۶- از نظر حنفیه، بیع با ثمن مجهول، چگونه است؟
 (۱) باطل است زیرا در یکی از ارکان عقد، خلل وجود دارد.
 (۲) فاسد است زیرا در یکی از اوصاف عقد، خلل وجود دارد.
 (۳) فاسد است و باطل و هیچ اثر شرعی بر آن مترتب نمی‌شود.
 (۴) صحیح است و نافذ زیرا نه وصف آن خلل دارد و نه رکن آن.
- ۸۷- اهلیت «اداء» و «وجوب» در جنین - به ترتیب - چگونه است؟
 (۱) منعدم - کامل (۲) منعدم - منعدم (۳) ناقص - ناقص (۴) منعدم - ناقص
- ۸۸- اهلیت در کدام یک، کامل نیست؟
 (۱) سفیه (۲) ناسی (۳) مکره (۴) معتوه
- ۸۹- فردی عاقل پس از بلوغ، دچار جنون ممتد می‌شود. این جنون .....
 (۱) فقط منافی اهلیت اداء است. (۲) فقط منافی اهلیت وجوب است.
 (۳) هم منافی اهلیت وجوب است و هم اهلیت اداء. (۴) نه منافی اهلیت وجوب است و نه اهلیت اداء.
- ۹۰- تعریف کدام مذهب از سفه، با تعریف سایر مذاهب، تفاوت ماهوی دارد؟
 (۱) حنفیه (۲) مالکیه (۳) ظاهریه (۴) شافعیه
- ۹۱- در صورت اثبات «مجنون بودن» یا «معتوه بودن» فرد، برای حجر بر آنها به ترتیب نیاز به حکم قاضی .....
 (۱) نیست - نیست (۲) هست - هست (۳) نیست - هست (۴) هست - نیست
- ۹۲- کدام فقیه، حجر بر سفیه را روا نمی‌داند؟
 (۱) ابوحنیفه (۲) داود ظاهری (۳) مالک بن انس (۴) ابن حزم ظاهری
- ۹۳- اگر فردی در حالت مستی حرام، مرتکب قذف فردی بی‌گناه شود، حد قذف بر او اجرا نمی‌شود. این رأی بیانگر نظر کدام است؟
 (۱) حنفیه (۲) حنابله (۳) مالکیه (۴) اهل ظاهر
- ۹۴- نکاح «مکره» در فقه حنفی، چگونه است و دلیل آن کدام است؟
 (۱) صحیح - زیرا فرد دارای اختیار است. (۲) صحیح - زیرا فرد، هم راضی است و هم مختار.
 (۳) باطل - زیرا فرد نه اختیار دارد و نه رضا. (۴) باطل - زیرا فرد اختیار دارد ولی رضا ندارد.
- ۹۵- عبارت «ما یمكن التوصل بصحیح النظر فیه الی مطلوب خبری» تعریف کدام مورد است؟
 (۱) حجب (۲) سبب (۳) قضیه (۴) دلیل
- ۹۶- تقسیم سنت به «متواتر»، «مشهور» و «آحاد» به چه اعتباری است؟ به اعتبار .....
 (۱) عدالت راویان (۲) ماهیت سنت (۳) طرق وصول سنت (۴) انطباق با قواعد کلی شرع
- ۹۷- اگر مستند اجماع، «اجتهاد» یا «قیاس» باشد، از نظر اکثر اصولیان چنین اجماعی به ترتیب چگونه است؟
 (۱) صحیح نیست - صحیح است (۲) صحیح است - صحیح است
 (۳) صحیح نیست - صحیح نیست (۴) صحیح است - صحیح نیست
- ۹۸- قیاس مع الفارق چگونه قیاسی است؟
 (۱) علت، وصفی ظاهر نباشد. (۲) علت، وصفی غیر منضبط باشد.
 (۳) علت در فرع، غیر ملائم باشد. (۴) علت اصل، در فرع، موجود نباشد.
- ۹۹- «استنباط العلة غیر المنصوص علیها أو المجمع علیها بأی طریق جائز» تعریف کدام است؟
 (۱) تنقیح مناط (۲) تحقیق مناط (۳) تخریج مناط (۴) قیاس مستنبط العلة
- ۱۰۰- مسافر رخصت دارد که نمازهایش را قصر کند. بنا به ضوابط قیاس، نمی‌توان مریض را در این مورد بر مسافر قیاس کرد، علت آن کدام است؟
 (۱) زیرا علت، وصف ملائم نیست. (۲) زیرا علت، وصف متعدی نیست.
 (۳) زیرا علت، وصف مناسب نیست. (۴) زیرا علت، وصف منضبط نیست.
- ۱۰۱- عبارت «الثابت فی العرف، ثابت بدلیل شرعی» گفته‌ی کدام فقیه است؟
 (۱) شاطبی (۲) مالک (۳) سرخسی (۴) ابوحنیفه

- ۱۰۲- از نظر شافعیه، شخصی که مفقود است و اطلاعی از حیات و یا ممات او در دست نیست از مورث خویش ارث می‌گیرد، دلیل آن کدام است؟
 (۱) زیرا استصحاب، حجت است در اثبات نه دفع
 (۲) زیرا استصحاب، حجت است در دفع و اثبات
 (۳) زیرا استصحاب، حجت است در دفع، نه اثبات
 (۴) زیرا استصحاب، نه در دفع حجت است و نه در اثبات
- ۱۰۳- لفظ به اعتبار وضع آن برای معنا به کدام موارد تقسیم می‌شود؟
 (۱) صریح - کنایی (۲) حقیقت - مجاز (۳) مطلق - مقید (۴) عام - خاص - مشترک
- ۱۰۴- مطابق رأی راجح، نهی مجرد از قرینه، بر کدام موارد دلالت می‌کند؟
 (۱) فور - تکرار (۲) تراخی - مرة (۳) فور - مرة (۴) تراخی - تکرار
- ۱۰۵- کدام یک از کلمات مشخص شده در هر عبارت، عام نیست؟
 (۱) لا وصیة لوارث (۲) لا یقتل والد بولد (۳) ما جاءنی من أحد (۴) ان الله یأمرکم ان تذبحوا بقره
- ۱۰۶- نکره‌ی وارده در سیاق نهی، بر کدام مورد دلالت می‌کند؟
 (۱) اجمال (۲) اطلاق (۳) عموم سلب (۴) سلب عموم
- ۱۰۷- کدام عبارت به درستی رابطه‌ی «تأویل» را با الفاظ ظاهر الدلالة نشان می‌دهد؟
 (۱) فقط محکم قابلیت تأویل ندارد. (۲) فقط ظاهر، قابلیت تأویل دارد.
 (۳) تنها مفسر، قابل تأویل نیست. (۴) ظاهر و نص، هر دو قابل تأویل هستند.
- ۱۰۸- عبارت «ما یكون مدلول اللفظ فی محل السکوت مخالفاً لمدلوله فی محل النطق»، تعریف کدام مورد است؟
 (۱) دلالة النص (۲) دلیل الخطاب (۳) فحوی الخطاب (۴) اقتضاء النص
- ۱۰۹- «اباحه‌ی عقد استصناع» و «تشریح وجوب دیه بر عاقله در قتل خطا» به ترتیب جزو کدام یک از مصالح به شمار می‌روند؟
 (۱) حاجیات - حاجیات (۲) ضروریات - تحسینیات (۳) حاجیات - تحسینیات (۴) تحسینیات - حاجیات
- ۱۱۰- آخرین راه دفع تعارض بین ادله‌ی متعارض کدام است؟
 (۱) نسخ (۲) ترجیح (۳) تساقط (۴) جمع و توفیق

